

شرق

روزنامه

بیماران مبتلا به کووید ۱۹ که در بیمارستانی در شهر برشیا ایتالیا بستری هستند، عکس: Lorenzo Meloni

گزارش

تغییر اجباری سبک زندگی

سلامان موحدی راد؛ دو روز پیش رئیس‌جمهور روحانی در نشستی با فعالان بخش خصوصی گفت کرونا تأثیر زیادی بر سبک زندگی انسان‌ها گذاشته است. آقای روحانی گفتند همه مناسبات اجتماعی و برنامه‌های زندگی بر مبنای جمع‌شدن است اما کرونا برعکس آن را فاصله‌گرفتن از یکدیگر را به وجود آورده است. اگر چه تأکید رئیس‌جمهور بر مناسبات اجتماعی است اما هم نگاهی به رفتارهای خودمان در دوماه گذشته و هم جست‌وجوی در اخبار و آمار رسمی در کشور نشان می‌دهد واقعا در این دو ماه و به سبب حکمرانی کرونا بر دنیا تغییرات بعضا مهمی در زندگی همه ما ایجاد شده است. این روزها دیدن مواد ضدعفونی‌کننده، ماسک و محافظ صورت در هر خواربارفروشی چیزی طبیعی است. خانواده‌ها هم پذیرفته‌اند که این اجناس در سبد خریدشان جا بیک، دو سال دیگر هم با ما همراه خواهد بود و به این ترتیب الکل، ماسک و دستکش احتمالا بخش ثانی از میز کار و کیف‌های ما را پر خواهند کرد و با ما همراه خواهند بود. اما علاوه بر اینها در ایران حداقل آمارها نشان می‌دهد کرونا موجب شده است برخی آمارهای نگران‌کننده بهبود یابند و وضعیت بهتری پیدا کنند. هر ساله در ایام نوروز

آمار ی نگران‌کننده از تصادفات جاده‌ای در رسانه‌ها منتشر می‌شود که شیرینی بهار را به کام خیلی‌ها تلخ می‌کند. امسال ولی آن آمار و همچنین آمار کلی تصادفات جاده‌ای کاهش چشم‌گیری داشته است. آن چنان که آقای حسین اشتری، فرمانده نیروی انتظامی کل کشور، خبر داده تصادفات جاده‌ای در کشور ۶۵ درصد کاهش یافته است. دست‌یافتن به این آمار البته بخشی مرون سیاست‌های منع رفت‌وآمد در روزهای عید و بخشی دیگر هم نتیجه درخانه‌ماندن شهروندان مسئولی است که توصیه‌ها را جدی گرفته‌اند. بررسی‌ها همچنین نشان می‌دهد سفرها هم در کشورمان در دوماه گذشته بیش از ۷۰ درصد کاهش داشته است که اگرچه به مجتمع‌های اقامتی و تفریحی آسیب اقتصادی وارد کرده اما موجب کاهش قابل توجهی در مصرف بنزین هم شده است. آن چنان که فاطمه کاهی، سخنگوی شرکت ملی پخش فراآورده‌های نفتی، گفته کرونا مصرف بنزین در کشور را تا ۵۰ میلیون لیتر کاهش داده است. این آمار نشان می‌دهد آمار مصرف بنزین در ۱۵ روز اول سال ۴۴ میلیون لیتر بوده است؛ موضوعی که هم صرفه اقتصادی دارد و هم اینکه موجب شده است روزهای بیشتری در کشور آسمان پاک و تمیزی را شاهد باشیم و میزان آلودگی هوا هم کاهش چشم‌گیری پیدا کرده است. البته از سوی دیگر، در بخش‌های دیگری هم مصرف بالا رفت. توجه افراد

ن تجربه دیگران

وقتی نباید خسته شد

از نکات شگفت زندگی این زن همکاری با یکی از خشن‌ترین مردان کارتن‌خواب با سابقه زندان، خشونت، حمله و دزدی است. او چنان به این فرد اطمینان پیدا می‌کند که حتی او را در منزلش راه می‌دهد. اتفاقی که باعث اعتراض خانواده‌اش به او می‌شود. این فیلم روایت همین تغییرهاست. تغییری که این زن در زندگی کارتن‌خواب‌ها و حتی مردم عادی ایجاد می‌کند، تغییری که قابل توجه و زیباست.

این اقدامات صمیمانه و تأثیر آن حتی این‌ضرب‌المثل سعدی صاحب‌سخن را که می‌گوید «تربیت نااهل را چون گردکان بر کنبد است»، رد می‌کند، زیرا نشان می‌دهد چگونه بر اثر انسان دوستی صمیمانه و با محبت، فرد

را به تصویر کشیده است که می‌تواند تجربه‌ای برای خیران، نیکوکاران و فعالان اجتماعی باشد. هرچند بیشتر فعالان اجتماعی و کسانی که در مقابل مردم احساس تکلیف می‌کنند، زود خسته نمی‌شوند و به تأثیر عمل خیرخواهانه پوری صمیمانه دارند؛ اما دیدن فیلم «متفاوت مثل من» فرصتی است برای یادآوری برخی باورهایمان، ایمان به خدا، ایمان به خود و ایمان به دیگری و اینکه «هرچه بیشتر بخشیم، بیشتر به دست می‌آوریم».

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۹ اردیبهشت ۱۳۹۹ • ۴ رمضان ۱۴۴۱ • ۲۸ آوریل ۲۰۲۰
سال هفدهم • شماره ۳۷۰۶ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۲ • اذان مغرب ۲۰:۰۸
اذان صبح فردا ۴:۴۲ • طلوع آفتاب ۶:۱۴

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فرو

نور نوشت

یادداشت‌های کرونایی -۵-

چرا ترامپ از سازمان بهداشت جهانی عصبانی است؟

صادق زیباکلام

سازمان جهانی بهداشت در سال ۱۳۲۷ به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های سازمان ملل بعد از جنگ جهانی دوم تأسیس شد. عمده کارش مربوط می‌شود به کمک‌های بهداشتی و پزشکی ازجمله واکسیناسیون در کشورهای فقیرتر. تحقیق روی بیماری‌های مسری و اپیدمی‌های رایج در کشورهای جهان سوم بخش مهمی از فعالیت‌های این سازمان جهانی را دربر می‌گیرد. بخش دیگر فعالیت‌هایش شامل پیشبرد امر واکسیناسیون و راه‌اندازی مراکز بهداشتی و درمانی در مناطق محروم است. بودجه آن ازطریق کشورهای عضو، به‌ویژه کشورهای پیشرفته تأمین می‌شود. حاجت به گفتن نیست که تکلیف کشورهای توسعه‌نیافته و فقیرتر روشن است. جدای از پرداختی‌های کشورهای عضو برخی شرکت‌ها و مؤسسات خصوصی که آنها هم عمدتا در کشورهای غربی، به‌ویژه در آمریکا هستند هم به سازمان کمک می‌کنند. ازجمله آنها شرکت مایکروسافت است که همه‌ساله مبالغ زیادی برای بهبود وضعیت بهداشت و واکسیناسیون در کشورهای در حال توسعه به سازمان کمک می‌کند. جمع کمک‌های مردمی از آمریکا، به‌علاوه سهمیه آن کشور، بیش از یک‌سوم بودجه سازمان را تشکیل می‌دهد. بنابراین خودداری آمریکا از پرداخت به سازمان، آن را با مشکلات جدی روبه‌رو می‌کند. علت عصبانیت ترامپ و برخی دیگر از کشورها از سازمان جهانی بهداشت از کجا نشئت می‌گیرد؟ سازمان چه کرده یا نکرده که اینقدر با اعتراض واشنگتن در ماجرای کرونا روبه‌رو شده تا حدی که تصمیم به قطع مقرر ی آن گرفته است؟

قصه‌های شهر

بو بکش!

گیتی صفرزاده

قدیمی‌ها یک اصطلاحی داشتند و می‌گفتند فلاّنی انکار بو می‌کشد. مثلا بو می‌کشد که قرار است فلان اتفاق بیفتد، یا فلان کس بیاید یا فلان چیز شود. یعنی در هر حال از وقوع چیزی باخبر می‌شد که به نظرمان عجیب می‌آمد. این را یا به حساب خوش‌شانسی‌اش می‌گذاشتیم یا داشتن شهودی که معلوم نبود از کجا آورده بود.
امروزی‌ها اسم این ماجرا را گذاشته‌اند آینده‌نگری، سروشکل علمی به آن داده‌اند و حتی رشته دانشگاهی برایش تعریف کرده‌اند. طبیعی است وقتی قرار است کسی برود دانشگاه و چند سال رشته آینده‌پژوهی بخواند، مصرفش برای این نیست که بهفهم آخر هفته قرار است خاله‌خانم ته‌چین باندجان درست کند و خودمان را ببیندازیم خانه‌شان. خواندن چنین رشته‌ای برای این است که پیش‌بینی کنیم اتفاق‌ها و روند حوادث و تصمیم‌گیری‌ها ما را به کدام آینده می‌کشاند و چه باید بکنیم. تا همین‌جا هم واضح و مبرهن است که چنین بینی شش‌دانگ حواسش پی تغییرات است و دلش می‌خواهد که آمادگی کافی و وافی با این تغییرات روبه‌رو شود. البته چه بسا که این آمادگی فقط برای بهره‌بردن برای یک کسب و منفعت شخصی باشد و اصلا اگر درباره آدمیزاد داریم صحبت می‌کنیم، در وهله اول انتظاری هم جز این نداریم که بخواهد همان اصل اولیه حفظ بقا را نگه دارد. گرچه این منفعت شخصی هم برای ما تعریف و محدودهای دارد، مثلا کسی که ششش خبردار می‌شود که در یک ماه آینده قیمت دلار یا زمین یا برنج گران‌تر خواهد شد و بلافاصله و بیش از نیاز شخصی رو به خرید آنها می‌آورد، قطعاً نگاهش فقط یک منفعت کوچک شخصی نیست، بلکه جوری عمل می‌کند که انگار قرار است تا زمان ظهور حضرتش روی زمین زندگی کند و آب توی دلش تکان

خبر

آلمان به دنبال قانونی کردن دور کاری پس از کرونا

در بحران کرونا بسیاری از شاغلان در خانه‌های خود و از راه دور مشغول به کار شدند. وزیر کار آلمان در این فکر است که بعد از پشت سر گذاشتن کرونا نیز این امکان به صورت قانونی فراهم باشد. هوبرتوس هایل در این‌باره به روزنامه «بیلد ام زونتاک» گفت: «من دنبال لایحه‌ای جدید برای حق کار از خانه هستم که تا پاییز آن را ارائه خواهم داد». هایل افزود: «هر کس که می‌خواهد و محل کارش نیز چنین اجازه‌ای را به او می‌دهد، باید بتواند از خانه کار کند حتی وقتی که پاندمی کرونا تمام شود».

مرگ یک پزشک

عبدالرضا ناصر مقدسی
متخصص مغز و اعصاب

● دغدغه‌های طبیبانه این روزها خیلی زیاد شده است. امروز که می‌خواستم یادداشت این هفته را بنویسم، چندین موضوع در ذهنم بود، اما مرگ یکی دیگر از همکاران در این وانفسای کرونازده سبب شد در مورد پزشکان و پرستاران و سایر عزیزان کادر درمانی بنویسم که در این نبرد جان خود را از دست دادند. امیدوارم حداقل نام این بزرگان به‌عنوان قهرمانانی که جانشان را برای مردمشان از دست دادند، حفظ شود. خوب است که وزارت بهداشت حتما به فکر ایجاد مرکزی برای یادبود این عزیزان باشد. از همان روزهای اولی که کرونا آمد، کادر درمان در معرض ابتلا و آسیب ناشی از آن قرار گرفت و هر روز بر لیست عزیزی که جانشان را به دلیل ابتلا به کرونا از دست می‌دهند، افزوده می‌شود. گاه نام آنها رسانه‌ای می‌شود و همه باخبر می‌شوند و گاه نیز در بی خبری به آغوش خاک می‌روند. چند روز پیش در خبرها خواندم که نام بخش اورژانس بیمارستان میلاد لاهیجان به نام نرجس نام‌گذاری شد. خانم نرجس خانعلی‌زاده، پرستار این بخش، جزء اولین قهرمانانی بود که در مصاف با این بیماری و در راه خدمت به هم‌وطنانش به دیار باقی شتافت. خوب است که در سایر مراکز درمانی نیز این کار صورت گیرد. چند روز پیش نیز یکی دیگر از همکاران ما، آقای دکتر سعید حقیقی که متخصص طب اورژانس بود، به دلیل درگیری مغزی ناشی از کرونا فوت کرد. تشییع جنازه باشکوهی که توسط پرسنل بیمارستان صورت گرفت می‌تواند کمی از آلام این قشر زحمت‌کش بکاهد. متأسفانه نمونه‌ها از این دست زیاد است، اما همین نمونه‌ها نشان می‌دهند که مرگ یک درمانگر چگونه می‌تواند در تلاش‌های او اتفاق بیفتد. تامل در این موضوع معمولا با احساسات ما گره می‌خورد، اما اگر کمی فاصله بگیریم و به موضوع نگاه کنیم، این حس به ما دست می‌دهد که یک درمانگر شمایی مانند یک شوالیه را به خود گرفته است. درست است که هنوز می‌توان گهگاه از مرگ یک سیاست‌مدار به دلیل شیوه سیاست‌ورزی‌اش سخن گفت، اما هرچه جوامع دموکراتیک‌تر می‌شوند و میزان تسامح و تساهل بیشتر می‌شود، چنین مرگ‌هایی نیز کم و کمتر می‌شود. اما انکار چنین چیزی در مورد درمانگرانی که حالا دارند به‌شدت سیاست‌ها را تحت‌الشعاع نظریات خود در مورد لزوم حفظ سلامتی مردمان قرار می‌دهند، صدق نمی‌کند. نبرد کادر درمان در چنین شرایطی بسیار پیچیده است. او با ویروسی روبه‌روست که می‌تواند وی را از پا درآورد و درعین‌حال این کشندگی می‌تواند تحت شرایط متفاوت تغییر کند. اولین و مهم‌ترین آنها سیاست‌های درمانی است؛ موضوعی که از اولین روزهای شیوع بیماری کرونا-کووید-۱۹ در سرتاسر دنیا مورد بحث بوده است. یکی از مهم‌ترین دلایل مرگ یک پرسنل کادر درمان می‌تواند نبود تجهیزات باشد. در همین کشور خودمان دیدیم که چگونه در اوج همه‌گیری کرونا بیمارستان‌ها با کمبود شدید ماسک و الکل و دستکش روبه‌رو بودند. بحث اصلا بر سر داروهای جدید و واکسن و... نبود. بحث بر سر تجهیزات ابتدایی بود که می‌توانست با وجود ابتدایی بودن خود تا میزان زیادی از این مرگ‌ومیر بکاهد. باید توجه داشت که با وجود گذشت چندین‌ماه از همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ و انبوه مطالعات انجام‌شده

هنوز که هنوز است نه واکسنی تولید شده و نه دارویی برای استفاده در این بیماری مورد تصویب قرار گرفته و همه کارشناسان بیش از هر چیز بر همین مراقبت‌های ساده تأکید می‌کنند، بحث دیگر میزان تبعیض سیاست‌مداران از همین سیاست‌های به‌ظاهر ساده درمانی است. در همین روزها می‌توانیم شاهد چالش بین کارشناسان درمان و سیاست‌مداران در سرتاسر جهان باشیم. در ایران خودمان سیاست‌های دولت به‌شدت مورد انتقاد قرار گرفته است، اینکه به‌سرعت فاصله‌گذاری‌ها را بین رفت و جامعه در معرض خطر ابتلای دوباره قرار گرفت، از مهم‌ترین انتقادات است. کادر درمان شاید جزء اولین گروه‌هایی باشند که تحت‌تأثیر چنین سیاست‌هایی قرار می‌گیرند. شاید مردم عادی تصمیم بگیرند که از خانه‌ها بمانند، اما کادر درمان به دلیل تعهد و شغلی که دارد، نمی‌تواند این‌گونه عمل کند. با افزایش احتمالی دوباره مبتلایان باز این کادر درمان است که باید فارغ از همه کمبودها و همه سیاست‌های اشتباه مانند یک شوالیه به جنگ این ویروس تاجدار برود؛ جنگی به‌شدت نابرابر و گاه بسیار اندوه‌بار.